

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobce: J. S., narozený dne X
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Mírov
P. O. Box 1, 789 53 Mírov

proti
žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Mírov
sídlem P. O. Box 1, 789 53 Mírov

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalované spočívajícím v umístění žalobce do izolační cely v období od 24. 9. 2020 do 5. 10. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany před jednáním žalované spočívajícím v tom, že žalovaná žalobce po jeho návratu z eskorty umístila na dobu od 24. 9. 2020 do 5. 10. 2020 do izolační cely, ve které byl umístěn samostatně a byl mu znemožněn kontakt s ostatními odsouzenými. Žalobce navrhl, aby soud určil nezákonnost zásahu žalované.
2. Žalobce namítal, že podmínky v izolační cele byly srovnatelné s podmínkami výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby a lze jej proto zneužít. Podle žalobce není v pravomoci žalované rozhodnout o umístění do izolace všech odsouzených, kteří se vrátí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

z eskorty. Takové jednání je v rozporu se zákonem č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), který upravuje podmínky pro umístování odsouzených. Umístění do izolační cely je podle žalobce možné jen v případě, že se dotyčný odsouzený nakazil koronavirem SARS-CoV-2, nebo byl v kontaktu s nakaženou osobou. Žalobci nikdo nesdělil důvody jeho izolace ani dobu, po kterou bude trvat. Žalobce dále uvedl, že opatření žalované považuje za diskriminační, neboť dozorcí ani zaměstnanci věznice nemusí do izolační cely, přitom je u nich riziko nákazy vyšší, než u vězňů.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla žalobu zamítnout. Žalovaná uvedla, že její postup je součástí protiepidemických opatření a není diskriminační.
4. Z předloženého spisového materiálu soud pro účely svého rozhodnutí zjistil, že žalovaný byl umístěn do izolační cely v období od 24. 9. 2020 do 5. 10. 2020 poté, co se vrátil z eskorty. Opatření v podobě umístění nově příchozích odsouzených do izolační cely na dobu 10 dnů bylo přijato protiepidemickou komisí žalované dne 22. 9. 2020, a to na základě doporučení vedoucí lékařky MUDr. H.
5. Krajský soud přezkoumal postup žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Podle § 82 s.ř.s. *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“*.
7. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65; publikovaný pod č. 603/2005 Sb. NSS).
8. Podle § 7 zákona o výkonu trestu platí, že *„odděleně se umísťují odsouzení muži od odsouzených žen, odsouzené ženy, které mají ve výkonu trestu u sebe dítě, odsouzení s infekčním onemocněním nebo u nichž je podezření na infekční onemocnění a dále zpravidla odsouzení, kteří jsou: a) mladiství od dospělých, b) opakovaně ve výkonu trestu od odsouzených, kteří jsou ve výkonu trestu poprvé; k zahazení odsouzení podle zvláštního právního předpisu se nepřiblíží, c) odsouzení za úmyslně spáchané trestné činy od odsouzených za trestné činy z nedbalosti, d) trvale pracovně nezařaditelní, e) osobami s poruchami duševními, poruchami chování, f) osobami s uloženým ochranným léčením a zabezpečovací detencí a g) velmi nebezpeční podle § 72a“*.
9. Krajský soud musí předně odmítnout velmi obecnou námitku žalobce, že jeho umístěním do izolační cely došlo k porušení zákona o výkonu trestu. Ten upravuje umístování odsouzených ve shora citovaném ustanovení § 7. Pravidla uvedená v tomto ustanovení jsou odrazem potřeby rozdílného zacházení s různými odsouzenými. Jejich cílem je eliminovat možné nežádoucí vlivy, které by mohly vyvstat ze společného soužití těchto osob. Jedná se

o demonstrativní výčet kategorií odsouzených, které je zpravidla nutné vzájemně oddělit. To znamená, že ředitel věznice je oprávněn rozhodnout o odděleném ubytování také jiných osob, než stanoví zákon.

10. Z uvedeného ustanovení ani z jiných ustanovení obsažených v zákoně o výkonu trestu odnětí svobody pak nelze dovodit, že by měl odsouzený nárok na umístění do konkrétní cely, případně na umístění do cely s jinými odsouzenými. Právní předpisy upravující výkon trestu odnětí svobody v zásadě počítají s tím, že vězni mohou být ubytováni v celách určených pro 1 odsouzeného (srov. např. § 17 odst. 6 a 7 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, které upravují parametry cel).
11. Podle názoru soudu nelze v jednání žalované nalézt ani prvky libovůle. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že umístění odsouzených do izolačních cel bylo realizováno za účelem zabránění zanesení nákazy odsouzenými, kteří se vrátili z eskorty. Takové odůvodnění se soudu jeví jako logické.
12. Krajský soud se neztotožňuje ani s námitkou žalobce, že nebyl informován o délce a důvodech jeho umístění do izolační cely. Z úředního záznamu ze dne 9. 10. 2020, který je součástí spisového materiálu, vyplývá, že s žalobcem dne 24. 9. 2020 v odpoledních hodinách na jeho přání hovořil vychovatel Bc. W. a sdělil mu důvody i dobu jeho izolace na cele č. 406. Pravdivost tohoto podkladu žalobce v žádném ohledu nezpochybnil, proto o něm nepochybuje ani soud.
13. Jako nedůvodnou lze označit též námitku žalobce, že jeho pobyt v izolační cele byl srovnatelný s výkonem kázeňského trestu umístění do samovazby. Ten je upraven v § 49 zákona o výkonu trestu. Z odst. 3 tohoto ustanovení vyplývá, že při výkonu trestu umístění do samovazby odsouzený nepracuje, neúčastní se programu zacházení, není mu dovoleno kouřit, číst denní tisk, knihy nebo jiné publikace, kromě právnické, vzdělávací nebo náboženské literatury, a nakupovat potraviny a věci osobní potřeby s výjimkou hygienických potřeb. Není mu dovoleno odpočívat na lůžku mimo dobu k tomu vnitřním řádem určenou.
14. Žalobce v podané žalobě kromě odděleného pobytu od ostatních odsouzených neuvedl v žalobě žádné jiné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že jeho pobyt v izolační cele byl realizován za podobných podmínek jako výkon kázeňského trestu umístění do samovazby (např. že mu byly odebírány lůžkoviny a matrace, aby nemohl odpočívat na lůžku mimo stanovenou dobu). Ze spisového materiálu vyplývá spíše opak. Z úředního záznamu ze dne 8. 10. 2020 sepsaného speciálním pedagogem Mgr. S. vyplývá, že cela, ve které byl žalobce umístěn, je standardně vybavena. Z úředního záznamu ze dne 9. 10. 2020 sepsaného vychovatel Bc. W. vyplývá, že žalobci byla zapůjčena varná konvice, kterou měl k dispozici ve své cele po celou dobu izolace. Taková možnost je však osobám vykonávajícím kázeňský trest umístění do samovazby zapovězena (srov. čl. 31 odst. 2 vnitřního řádu pro odsouzené ve Věznici Mírov).
15. Pokud jde o žalobcem namítanou diskriminaci přijatého opatření, krajský soud uvádí, že diskriminací se zjednodušeně řečeno rozumí nepřipustné rozlišování mezi dvěma osobami, které se nachází ve srovnatelném postavení, přičemž s jednou či některými z nich je zacházeno méně příznivě, než s ostatními, a to z relevantních důvodů jako sexuální orientace, pohlaví, rasa, etnický původ apod. [srov. § 2 a 3 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně

některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů]. Podstatou diskriminace je tedy srovnávání osob ve stejném postavení. Žalobce diskriminaci spatřuje v tom, že zaměstnanci věznice ani dozorcí nemusí být umístěni do izolační cely, i když je u nich riziko nákazy vyšší, než u odsouzených.

16. Podle názoru krajského soudu však žalobce srovnává kategorie osob (odsouzení x osoby pracující ve věznici), které se nenachází ve srovnatelném postavení. Osoby pracující ve věznici se při nákaze nebo riziku nákazy infekčním onemocněním podrobí karanténě či izolaci zpravidla ve svých domovech (srov. § 64 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů). U osob vykonávajících trest odnětí svobody je situace jiná. Tyto osoby jednoduše nemohou opustit věznici za účelem karantény či izolace, a proto je v zásadě jedinou možností jejich oddělení od ostatních odsouzených osob. Ani tato námitka žalobce proto není důvodná.
17. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 11. května 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu